
Aslak Jøssang

MINNEORD

ROALD OMDAL

KJELL KJELLEVOLD

CAROLINE MARIE RAVNDAL

ÅGE LÆRDAL

Aslak Jøssang døde i Likoma i Malawi i Afrika 12. august 2023. Han ble født i 1949 i Guangzhou, tidligere Canton i Sør-Kina. Foreldrene var norske misjonærer, og var på flukt fra Maos styrker som erobret landet nordfra. De ble hurtig evakuert til Hongkong, og familien reiste derfra til Japan hvor han vokste opp. Slik ble japansk estetikk, etikk, kreativitet, respekt, nøysomhet og utholdenhet dyder han fikk med seg fra oppveksten.

Han kom til Norge og Stavanger som 16-åring, og tok artium i 1968 på Kristelig Gymnasium i Oslo. Året etter reiste han til Spania og påbegynte medisinstudier i Cadiz. Han fullførte preklinisk tjeneste i 1973 og senere den kliniske delen av studiet ved Aker-Lørenskog. Han ble cand.med. i 1977, hadde sykehusturnus i Sauda og distriktstjeneste i Vik i Sogn.

Aslak jobbet deretter i allmennpraksis på Ås, som kommunelege på Rennesøy og noen år senere i Finnmark. Han arbeidet også på Avdeling for patologi på Radiumhospitalet og på Avdeling for patologi i Stavanger i perioden 1989–94.

Han ble alvorlig syk i 45–50-årsalderen og uføretrygdet, men etter adekvat behandling, utrolig pågangsmot, livslust og sterk psyke, begynte han i Leger Uten Grenser.

I Leger Uten Grenser arbeidet han i Somalia under inntrengende etiopiske hærstyrker, og ble evakuert. Deretter hadde han lignende engasjement i Liberia, Uganda og Mosambik, før han på egen hånd reiste til Salomonøyene i Stillehavet og jobbet som lege ved sykehuset på Malaita. Etter dette dro han tilbake til Mosambik og Leger Uten Grenser før han dro til Sierra Leone, der han en tid var ansvarlig for de medisinske aktivitetene til Leger Uten Grenser under ebolaepidemien i landet. Til sist arbeidet han med kartlegging av behov i et fjernliggende område i Afghanistan.

I lengre tid hadde Aslak hatt et ønske om en pensjonisttilværelse enten i Afrika eller en stillehavsøy, og da helsen igjen sviktet, fikk han bygget en liten pensjonisthytte ved bredden av Malawisjøen. Han levde der på norsk pensjon, tilbaketrukket og enkelt. Overfor sine medborgere var han imidlertid svært raus, og han ble elsket og sett opp til.

Når helsen tillot det, jobbet han som frivillig på et lite sykehus i det nære nabolandet Mosambik. Etter hvert bidro han også med økonomisk støtte til lokale helsearbeidere i Likoma.

«Hvis det er noen som virkelig trenger vår hjelp i Afrika, er det kvinnene, som ofte er mer empatiske og hardtarbeidende», er betegnende for livsfilosofien til Aslak.

Til tross for en omflakkende tilværelse fra fødsel til pensjonistalder, var han opptatt av å gjøre det gode, av nestekjærlighet og rettferdighet. Han bar preg av sine kristne grunnverdier helt til sin dødsdag.

Publisert: 9. oktober 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0606
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2025 Lastet ned fra tidsskriftet.no 20. desember 2025.